

218, a, N. 2.

कामसूत्र (1. काम + सूत्र) n. ein über die Liebe handelndes Sūtra Verz. d. Oxf. H. 113, b, 16. 213, b, 21. 216, a, 17. b, 27. कामसूत्राङ्गव्याः 217, a, 21.

कामसेन (1. काम + सेना) 1) m. N. pr. eines Fürsten Verz. d. Oxf. H. 137, b, No. 339. — 2) f. या N. pr. einer Fürstin Verz. d. Oxf. H. 133, a, 13.

कामकानि (1. काम + कृ०) m. N. pr. eines Lehrers Verz. d. Oxf. H. 53, b, 17.

कामाना (1) f. N. pr. einer Göttin Verz. d. Oxf. H. 148, b, 25. N. der Dākshajāni in Gandhamādāna 39, a, 32 (v. l. कामुका). कामानी 221, a, No. 334. 231, b, 29. HALL 90. eine der Durgā geheiligte Localität in Assam; s. u. क्षेत्रक.

कामाव्यतन्र n. Titel eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 101, b, 28. — Vgl. उत्तरकामाव्यतन्र.

कामाख्या N. pr. einer Göttin KĀLIKĀ-P. 61 im ÇKDr. eine der Durgā geheiligte Localität in Assam; s. u. क्षेत्रक.

कामाग्निसंदीपन (1. काम - अ० + सं०) adj. den Geschlechtstrieb erregend: मोदक BHAIṢAĠJARATNĀVALI im ÇKDr.

कामाङ्कुश 3) der Haken, mit dem der Liebesgott die Verliebten antreibt, ÇRUT. 37, v. l.

कामायनी (von काम) f. patron. der Çraddhā RV. ANUKR.

कामारि 2) R. 7, 6, 31.

कामार्चिनगर n. N. pr. einer Stadt KAPICĀVAD. 1.

कामावतार Titel eines Buches Verz. d. Oxf. H. 143, a, No. 292.

कामाशोक (1. काम + अ०) m. N. pr. eines Fürsten WASSILJEV 46.

कामिक 1) a) SARVADARÇANAS. 169, 22. — d, die Befriedigung der Wünsche ankündigend VARĀH. BRH. S. 83, 1. — 4) m. N. pr. eines Verfassers von Mantra Verz. d. Oxf. H. 101, b, 7. — 5) n. Titel eines Buches Verz. d. Oxf. H. 341, a, 32. ein Tantra 109, a, 33.

कामिन् 1) स्त्रियः कामितकामिन्यः Weiber, die den lieben, der von Andern geliebt wird, Spr. 1272. अ० nicht verliebt 1623. सर्वकामिन् (von सर्वकाम) aller Wünsche theilhaftig werdend 4333. ÇĀṆKH. ÇR. 16, 1, 19. alle Wünsche gewährend SUND. 1, 31; सर्वकालिकामिन् st. सर्वकामिनोम् MBh. 1, 7648.

कामुक 1) अर्थकामुका begierig nach Geld BuṢg. P. 11, 8, 24. पुरुषार्थं sich sehnend nach SARVADARÇANAS. 102, 2. subst. so v. a. Verlocker, die verlockenden Sinnesgegenstände: उपारमेत स्वानन्दतुष्टा ऽखिलकामुकान्यः BuṢg. P. 11, 28, 23. = इन्द्रियादिभ्यः Schol. — 2) c) N. pr. eines Verfassers von Mantra Verz. d. Oxf. H. 101, b, 12. — 3) f. या N. der Dākshajāni in Gandhamādāna Verz. d. Oxf. H. 39, a, 33. कामाना v. l. — 4) f. ई eine Kranichart, = वलाका RĀGAN. im ÇKDr. u. d. letzten Worte.

कामुकाव् (von कामुक) den Liebhaber machen; कामुकापित n. das Treiben eines Liebhabers KATHĀS. 104, 89.

कामेरी f. N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 148, b, 38.

कामेश्वर n. N. pr. eines Liṅga Verz. d. Oxf. H. 71, b, 41. ०तीर्थ n. N. pr. eines Tīrtha 66, a, 32. कामेश्वरी f. N. pr. einer Göttin 94, a, 16. 109, a, 29. कामेश्वरी भैरवी 93, b, 13.

काम्पित्यक m. ein Bewohner von Kāmpilja PRATĀPAR. 28, a, 9, wo wohl काम्पित्यककुलूतकौ st. काम्पित्यकलूतकौ (वैतालिकौ) zu lesen ist. काम्पित्य MĀLATIM. 132, 14.

काम्पीलवासिन्, lies काम्पित्य st. काम्पोल्य.

काम्बोज 1) Pferde HALĀJ. 2, 284. PĀRÇVANĀTHAK. 4, 174 bei AUFRECHT, HALĀJ. Ind. Aupamanjava Kāmbogā Ind. St. 4, 372. 878. fg. Fürst der Kāmbogā VARĀH. BRH. S. 11, 57. — 2) a) Verz. d. Oxf. H. 338, b, 28. VARĀH. BRH. S. 3, 35. 78. 80. 16, 16.

काम्बोजिनी f. N. pr. eines Wesens im Gefolge der Devī Wilson, Sel. Works 2, 39.

काम्य् vgl. रय०.

काम्य 1) a) राजकाम्यां योषितम् Spr. 4347. काम्य und अ० KAP. 1, 85. — b) Verz. d. Oxf. H. 266, b, 42. fg. 267, a, 5. 39. b, 24.

काम्यक Verz. d. Oxf. H. 46, b, N. 3.

काम्यव्रत (का० + व्रत) n. Bez. einer best. Begehung am 6ten Tage in der lichten Hälfte des Pausha Verz. d. Oxf. H. 38, a, 44.

काम्या, वदितकाम्या MBh. 3, 6084. Statt काम्या 3, 11190 liest die ed. Bomb. richtig काम्या, wie wir vermuthet hatten.

2. काय 4) दारास्ते ये भजनसहायाः पुत्रास्ते ये तद्वनकायाः welche die dazu erforderlichen Geldmittel besitzen MOHAM. im ÇKDr. u. भजन.

कायक am Ende eines adj. comp. = 2. काय Körper SARVADARÇANAS. 33, 13.

कायव n. nom. abstr. von 2. काय Körper SARVADARÇANAS. 33, 12. fgg.

कायस्व 1) b) VARĀH. BRH. S. 87, 12. RĀGA TAR. 3, 174. 264. 438. Verz. d. Oxf. H. 86, a, 8. 9. 277, b, 9.

कायामि (2. काय + अग्नि) m. das Feuer im Körper ÇĀSUA 8 in Ind. St. 4, 106.

कायाध्वं (von कयाधु oder ०धू) m. metron. Prahrāda's TBr. 1, 3, 9, 1. BuṢg. P. 14, 12, 5.

कायारोहण (2. काय + आ०) n. N. pr. einer heiligen Stätte Verz. d. Oxf. H. 33, b, 32.

कायारोहण (2. काय + अ०) n. N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 39, b, 28.

कायिक 1) पाप KATHĀS. 36, 115. — 3) vgl. नील०.

कायेनेतिविवरण (काये - न - इति + वि०) n. Titel einer Erklärung eines Çloka im Bhāgavatapurāṇa HALL 131.

1. कार 1) vgl. noch विदलकारी. — 2) b) ङ०, क०, ट० u. s. w. RV. PRĀT. 4, 6. VS. PRĀT. 1, 37. 4, 57. fg. इति० RV. PRĀT. 11, 13. 15. अयाद्वार ÇAT. Br. 1, 7, 3. 12. कुर्वन्निडिविदकारम् BuṢg. P. 9, 19, 9. — g) N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 338, b, 31.

1. कारक 1) m. der Handelnde, Agens, Factor: सात्त्विकः कारको ऽसङ्गी रगान्धो राजसः स्मृतः। तामसः स्मृतिविधेष्टो निर्गुणो मदप्राश्रयः ॥ BuṢg. P. 11, 23, 26. 30. SARVADARÇANAS. 120, 3. fgg. 149, 21. Einfluss ausübend VARĀH. BRH. 22, 1. fgg. — 2) d) कारिकावली HALL 204. — 3) Verz. d. Oxf. H. 164, a, No. 360. fg. 169, a, 25. b, No. 376 (m.). 171, b, 16. 173, b, No. 388. 173, a, 5. so v. a. कार्त्तृ ŚĀN. D. 696.

कारकगुप्ति (1. का० + गु०) f. Verstecktheit des Subjects, in der Rhetorik ein künstlich gebildeter Satz mit verstecktem Subject ŚĀN. D. 269, 9.

कारकदीपक (1. का० + दी०) n. eine best. Redefigur: Häufung ver-